

„Голоса українських песен“^{*)}
 1. ОЙ ТИ ЖИВЕШ НА ГОРОНЬЦІ

Andante sostenuto

Ой ти жи- веш на го-ронь-ці, а я під го- ро- ю;

чи ти ту- жиш так за мно- ю, як я за то- бо- ю?

Ой ти живеш на гороньці,
 А я під горою;
 Чи ти тужиш так за мною,
 Як я за тобою?

Ой коли б так ти за мною,
 Як я за тобою,
 Жили б, жили б, моє серце,
 Як риба з водою! —

Рибалочка по бережку
 Та рибоньку ловить:
 А милая по милому
 Білі ручки ломить.

Рибалочка по бережку
 Та рибоньку удить;
 А милая по милому
 Білим світом нудить.

Рибалочка по бережку
 Рибоньку хапає;
 А милая по милому
 Тяженько зітхає.

Рибалочка по бережку
 За рибкою шлеться;
 А милая по милому
 Як горлиця б'ється.

Чи ти, милий, припав пилом,
 Чи метелицею,
 Що до мене ти не ходиш
 Цею вулицею?

«Вже ж я ходив, вже ж я надив
 Та півтора року,
 Докіль, докіль не дізнались
 Вороженьки з боку.

Ой рад би я, моя мила,
 До тебе ходити:
 Засідають вороженьки,
 Хочуть мене вбити!»

^{*)} №№ 1-25 складають збірник „Голоса українських песен, изданые Михаилом Максимовичем, аранжировка А. Алябьева“, вышедший при жизни А. Алябьева в 1834 году в Москве. Песни публикуются по второму изданию збірника: М., Музгиз, 1961 (под редакцией В. Штейнпресса).

2. НАД РІЧКОЮ, НАД БИСТРОЮ

Andante

Над річкою, над бистою спізнався я з дівчиною;

ой що з того, що кохаю, як у неї не буваю.

Над річкою, над бистою
Спізнався я з дівчиною;
Над річкою з береженька
Пригортала до серденька.

Над річкою, над бистою
Спізнався я з дівчиною;
Ой що з того, що кохаю,
Як у неї не буваю.

Світить місяць, та не гріє,
По дівчині серце ние;
Світить місяць опівночі,
Болить серце скільки мочи.

Ой ви, люди, ви, сусіди,
Гляньте ви на мої біди;
Що се сталося — я не знаю,
Що дівчини не видаю.

Боже, з неба високого
Глянь на мене, молодого;
Зміни долю, тебе прошу,
Верни дівчину хорошу.

Коли ж не те — утоплюся,
Чи об камінь розіб'юся,
Нехай люди будуть знати,
Як з кохання умирати!

Шумить, гуде дібровонька,
Плаче, тужить дівчинонька;
Вона тужить і ридає,
Свою долю проклинає:

«Чи то, боже, твоя воля,
Чи така нещасна доля,
Що живу я, як в пустині,
Тужу, плачу по дружині.

Доле моя нещаслива,
Чом ти мене не втопила?
Лучче б було утопити,
Ніж із милим розлучити;

Лучче б було не знатися,
Ніж, спізнавшись, розстатися;
Лучче б було не займати,
Ніж, кохавшись, перестати!»

3. ВІЮТЬ ВІТРИ

Adagio

Ві ють віт-ри, ві ють буй-ні, аж де-ре-ва гнуть-ся;

ой як бо-лить мо-є сер-це, а сльо-зи не ллють-ся.

Віють вітри, віють буйні,
Аж дерева гнуться;
Ой як болить моє серце,
А сльози не ллються.

Що у полі, що на пісках,
Без роси, на сонці...
Тяжко жити без милого
І в своїй сторонці!

Трачу літа в лютім горі
І кінця не бачу,
Тільки тогді і полегша,
Як трощки поплачу.

Де ти, милий, чорнобривий?
Де ти? — озовися!
Як я, бідна, тут гърюю,
Прийди подивися.

Не допоможуть сльози щастю —
Серцю легше буде:
Хто щаслив був хоч часочок,
Повік не забуде!

До кого ж я пригорнуся
І хто приголубить,
Коли тепер того нема,
Який мене любить?

Єсть же люди, що і моїй
Завидують долі!
Чи щаслива ж та билина,
Що росте у полі?

Полетіла б я до тебе,
Та крилець не маю;
Сожну, чажну я без тебе,
Всякчас умираю.

4. ЗА ГУСТИМИ ЛОЗОНЬКАМИ

Весільна

Andante

За гу-сти-ми ло-зонь-ка-ми.

ми, за гу - оти - ми до зонь -

ка ми бі жить

річ - ка стру - еч - ка ми,

бі жить річ - ка стру - еч - ка ми.

За густими лозоньками
Біжить річка струечками.

(Біжить річка струечками;)
Плаче дівка слізоньками.

— Не плач, мила, не журися,
Ще я молод, не женився.

Ой як буду женитися,
Прийди, серце, дивитися!

Ой як буду вінчатися,
Прийди, серце, прощатися!

Ой як буду вильце вити,
Прийди, серце, пива пити!

«Щоб не діждав женитися,
Щоб я прийшла дивитися!

Щоб не діждав вінчатися,
Щоб я прийшла прощатися!

Щоб не діждав вильце вити,
Щоб я прийшла пива пити!»

5. ОЙ ЛЕТЯТЬ ГАЛОЧКИ

Весільна

Andante sostenuto

Ой ле - тять га - лоч - ки
 та й у три ря - доч - ки,
 зо - зу - лень - ка та по - пе - ре - ду.

Ой летять галочки
 Та й у три рядочки,
 Зозуленька попереду.
 Що усі галочки
 Та по луку сіли,
 Зозуленька на калині.
 Що усі галочки
 Та защебетали,
 Зозуленька закувала.
 Ой ішли дружечки
 Та й у три рядочки,
 Марусенька та попереду.
 Що усі дружечки
 Та по лавках сіли,
 Марусенька на посаді.

— Та чого ж ти плачеш,
 Та по чім жалкуеш,
 Молодая Марусенько?
 Та чи жаль тобі
 Панотченька свого,
 Чи подвір'ячка його?
 «Не жаль же мені
 Панотченька свого
 І подвір'ячка його,
 А жаль же мені
 Русої коси
 І паняньської краси!»
 Що усі дружечки
 Та заспівали,
 Марусенька та заплакала.

6. ЧАЙКА

(„Ой біда, біда...“)

Andante

Ой бі - да, бі - да чайці - не - бо - зі, що ви ве - ла діт - ки

при битій до - ро - зі. Ки - ги! Ки - ги! - злетівши вго - ру, тіль - ки втопиться

в Чор - но - му мо - рю, тіль - ки втопиться - ся в Чор - но - му мо - рю!

Ой біда, біда
Чайці-небозі,
Що вивела дітки
При битій дорозі.

Привев:
Киги! киги! —
Злетівши вгору,
Тільки втопиться
В Чорному морю!

Жито поспіло,
Приспіло діло;
Идуть жінці жати,
Діток забирати.

Привев.

«Ой діти, діти!
Де вас подіти?
Чи мені втопиться,
Чи з горя убиться?»

Привев.

І кулик чайку
Взяв за чубайку.
Чайка кигиче:
«Згинь ти, куличе!»

Привев.

А бугай: «бугу!» —
Гне чайку в дугу:
«Не кричи, чайко,
Бо буде тяжко!»

Привев.

— Як не кричати,
Як не літати:
Дітки маленькі,
А я їх мати!

Привев:
Киги! киги! —
Злетівши вгору,
Тільки втопиться
В Чорному морю!

7. ЩУКА-РИБА В МОРІ

Andante

Щу-ка-ри - ба в мо - рі гу-ля-є до - во - лі,

а я, ко-зак, на чу-жи - ні та не ма - ю до - лі.

«Щука-риба в морі
Гуляє доволі,
А я, козак, на чужині
Та не маю долі.

Вийду за ворота,
Надівши сірмягу,
Ой хто ж мене та пригорне,
Бідного нетягу?

Осідлаю коня
Та поїду в поле,
Прощай, прощай, матусенько,
Моя рідна ненько!»

— Ой ти, сизий орле,
Високо літаєш,
Ой чи часто мого сина
У вічі видаєш?

«Син твій, мати, в полі,
В полі спочиває,
Над ним сидить сизий сокіл,
В головоньці ськає».

Та вдарилась мати
Об поли руками:
— Тепер же я, мої діти,
Пропала із вами.

«Сама себе, мати,
Сама провинила,
Що нас таких викохала
Та й не поженила».

— Сини ж мої любі,
Сини ви маленькі,
Тим же я вас не женила,
Що ви молоденькі!

8. ОЙ ЗОРЕ, ЗОРЕНЬКО

Веснянка

Andante sostenuto

Ой зо - ре, зо - рень - ко, зо - ря!

З ким ти, Ма - ру - сю, сто - я - ла?

Ой зоре, зоренько, зоря!
 З ким ти, Марусю, стояла?

«Під зеленою вербою,
 З тобою, Іване, з душею.

Під колючою грушею,
 З тобою, Іване, з душею.

А де Маруся стояла,
 Там рутка-м'ятка пов'яла.

А де Іван той стояв,
 Там ранній ячмінь уржав.

9. БОЛИТЬ МОЯ ГОЛОВОНЬКА

Allegretto

Бо-лить мо-я го-ло-вонь-ка од са-мо-го чо-ла: не ба-чи-ла

ми-лень-ко-го сьо-го-дні і вчо-ра. ой, ба-чить-ся,
а як ви-йду

не жу-рю-ся, в ту-гу не вда-ю-ся, лю-ся!
за во-ро-та- од віт-ру ва-

Болиť моя головонька
Од самого чола;
Не бачила миленького
Сьогодні і вчора.

Ой, бачиться, не журюся,
В тугу не вдаюся,
А як вийду за ворота —
Од вітру валюся!

Ой, бачиться, ще не плачу —
Самі сльози ллються:
Од милого нема людей,
Од нелюба шлються.

Нема ж мого миленького,
Нема мого сонця:
Ні з ким мені розмовляти,
Сидя у віконця!

Нема ж мого миленького,
Що карії очі:
Ні з ким мені розмовляти
В темненькій ночі!

Зелененький барвіночку,
Стелися низенько,
А ти, милий, чорнобривий,
Присунься близенько!

Зелененький барвіночку,
Стелися ще нижче,
А ти, милий, чорнобривий,
Присунься ще ближче!

Нема мого миленького,
Нема його тут;
Посходила по слідоньках
Шавлія і рута.

Я шавлію пересію,
Руту пересаджу;
Таки свого миленького
К собі перенаджу!

Я шавлію пересію,
Руту пересмичу;
А до себе миленького
Таки перекличу!

10. КАТРУСЯ

(„Ой як жила Катруся“)

Andantino poco sostenuto

Ой як жи-ла Кат-ру-ся, по-лю-би-ла Пет-ру-ся.

Ой, лиш-ко, не Пет-русь, бі-ле лич-ко, чор-ний ус!

Ой як жила Катруся,
Полюбила Петруся.

Привє:

Ой, лишко, не Петрусь,
Біле личко, чорний ус! *

Вітер віє горою.
Стій, Петрусю, зо мною!

Я з Петрусем стояла,
Прийти к собі прохала.

Ой я люблю Петруся,
Та сказати боюся.

Моя ж мати вгадала,
Що я з Петром стояла.

Била мене матуся
Та за того Петруся.

— Хоч ти мене, мати, вбий,
Таки буде Петрусь мій!

Як не бачу Петруся,
То од вітру валюся;

Як побачу Петруся,
То у боки беруся.

Наварю я галушок
І напечу пампушок.

Наварила, напекла —
Не для Гриця, для Петра.

Ой хоч буде поговір,
Таки буде Петрусь мій!

Ой хоч буде славоныка,
Таки буде паронька!..

Нема Петра, тільки Гриць,
Шкода моїх паляниць!

Петрусь, милий мій Петрусь
Пішов в військо, не вернувсь.

А що в війську там було,
Мое серце як чуло;

А що в війську робилось,
Мое серце як билось!..

Туп, туп, туп, туп ногою,
Зостаюся вдовою...

І сама я молода,
За мной хлопців череда.

* Привєв повторяється после каждого куплета.

11. ТЕЧЕ РІЧКА НЕВЕЛИЧКА

Andante

fp

*1) Те . че річ . ка не . ве . лич . ка, схо . чу - пе . ре . ско . чу.

Од . дай ме . не, мо . я ма . ти, за ко . го я схо . чу!

Тече річка невеличка
З вишневого саду;
Кличе козак дівчиноньку
Собі на пораду.

«Порадь мені, дівчинонько,
Як рідная мати:
Ой чи мені женитися,
Ой чи тебе ждати?»

— Ой я тобі, козаченьку,
Раджу і пораджу:
Я з тобою вечір стою,
А іншого бачу.

«Чорт би тебе нехай взяв
З такою радою!
Я до тебе з щирим серцем,
А ти з неправдою.

Бодай би ти, дівчинонько,
Тоді заміж пішла,
Як у млині на камені
Пшениченька зійшла!»

— Бодай би ти, козаченьку,
Тоді оженився,
Як у полі при дорозі
Сухий дуб розвився. —

Ой у млині на камені
Пшениця не зійшла,
А вже тая дівчинонька
Давно заміж пішла.

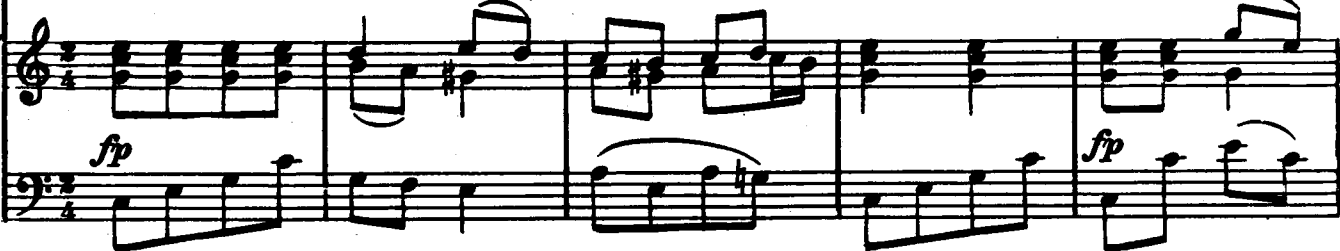
Ой у полі при дорозі
Сухий дуб розвився,
Та вже козак старесенький,
А ще не женився!

*1) А. Алябєвими подтекстован куплет, взятий із другого варіанта песни. В издании Максимовича (М., 1834 г.) в тексте песни этого куплета нет.

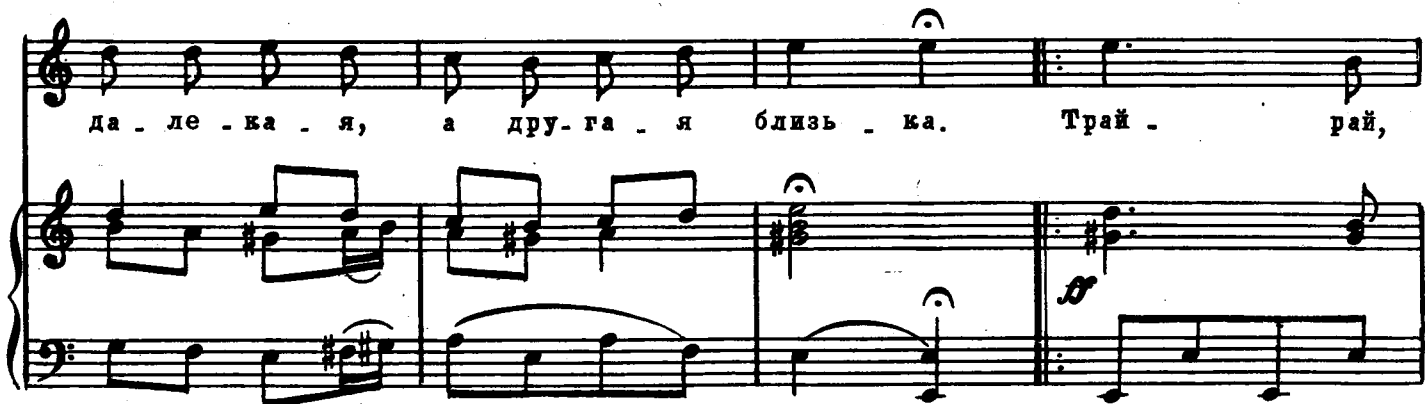
12. ОДНА ГОРА ВИСОКАЯ

Poco andantino

Од-на го-ра ви-со-ка-я, а дру-га-я низь-ка; од-на ми-ла

да-ле-ка-я, а дру-га-я близь-ка. Трай-рай,

[-рай - рай - рай - рай,] трай - рай [-рай - рай - рай - рай!]

Одна гора високая,
А другая низька;
Одна мила далекая,
А другая близька.

Приве:

Трай-рай-рай-рай-рай-рай,
Трай-рай-рай-рай-рай-рай!

Ой у тої далекої
Воли та корови,
А у сеї близенької
Та чорні брови.

Приве.

Ой у тої далекої
Воли поздыхають,
А у сеї близенької
Брівки не злиняють.

Приве.

Ой у тої далекої
Рушник на кілочку,
А у сеї близенької
Бровки по шнурочку.

Приве.

Ой я тую далекую
Людам подарую,
А до сеї близенької
Я сам помандрую!

Приве.

Ой я тую далекую
Мітлами помечу,
А до сеї близенької
Соколом полечу!

Приве:

Трай-рай-рай-рай-рай-рай,
Трай-рай-рай-рай-рай-рай!

13. ГОРЕ Ж МЕНІ, ГОРЕ

Andante con espressione

Go - ре же мені, го - ре, неща - сли - ва до - ля;

за - сі - я - ла ді - вчинонь - ка ми - сло - нь - ка - ми по - ле.

Горе ж мені, горе,
Нешаслива доля;
Засіяла дівчинонька
Мислоньками поле.

Чорними очима
Та й заволочїла,
Дрібненькими слїзоньками
Все поле зросила.

Вродилося жито,
Трава зелена;
Чи то, боже, твоя воля,
Що я нещасная?

Що ж я тому винна,
Що я вродилася;
Чи то небо покарало,
Що я любилася.

Плачу бо я, плачу,
Плачу вдень і вночі;
Виплакала в злій недолі
Свої чорні очі.

Плачу бо я, плачу,
Що день, що година:
Кого ж бо я вірно люблю,
Того тут нема.

Ой піду ж я, піду,
Стану за ворота,
Ой я стану і заплачу,
Що бідна сирота. —

Породила мене мати
В святую неділю,
Дала мені лиху долю —
Де ж її подіну?

Піди, доле, піди —
Піди, одступися!
Недалеко тихий Дунай,
Піди утопися.

— До Дунаю не піду,
В криниці втоплюся;
Як ти вийдеш по водоньку,
За тебе вхоплюся!

14. ГЕЙ, ЇХАЛИ КОЗАКИ З ЗАЛОГА

Andantino

Гей, ї - ха - ли ко - за - ки з за - ло - га,

ста - ли со - бі кі - нець не - ре - ло - га.

Гей, їхали козаки з залога,
Стали собі кінець перелога

І зачали тишком розмовляти:
Де будемо нічку ночувати?

А Маруся в хоробі лежала,
Хусточкою головку зв'язала:

Той зо мною та й до шлюбу стане!
— А хто ж мені тройзілля достане,

Аж приступив козаченько збоку
І розв'язав Марусі головку.

«Гей, є в мене три коники в стані:
Єден коник як ворон чорненький,

Другий коник як голуб сивенький,
Третій коник як лебідь біленький.

Тим вороним до моря поїду,
Тим сивеньким море переїду,
Тим біленьким тройзілля достану».

Зачав козак тройзілля копати,
Стала над ним зозуля кувати:

— Гей, не копай, козаче, тройзілля,
Бо вже іде Маруся з весілля...

Лівой ручкой старосту вітає,
А правою меча добуває! —

Ой у полі могилка бриніла,
Там Марусі головка злетіла:

«Ото ж тобі, Марусю, тройзілля, —
Не зачинай без мене весілля!»

*) 15. ОЙ ЗА ГАЄМ, ГАЄМ

Maestoso

Ой за га - єм, га - єм, га - єм зе - ле - нень - ким.

Гей, гей, гей, гей, га - єм зе - ле - нень - ким.

16. ТА НЕ ЛЮБЛЮ Я НІ СТЕЦЬКА, НІ ГРИЦЬКА

Maestoso

Та не люб - лю я ні Стець - ка,

*) Песни (№№ 15, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24) в збірці, наданом М. Максимовичем, мають один куплет. В переиздании збірника (М., Музгиз, 1961, под ред. В. Штейнпресса) приведені повні тексти (с варіантами) даних пісень, складені редактором по різних друкованих джерелах.

ні Гриць - ка, ні Сте - па - на

The first system of the musical score consists of a vocal line on a single staff and piano accompaniment on two staves (treble and bass clefs). The vocal line begins with a melodic phrase in a minor key, with lyrics 'ні Гриць - ка, ні Сте - па - на'. The piano accompaniment provides a harmonic foundation with chords and moving lines in both hands.

му - си па - на, ні Яць - ка.

The second system continues the musical piece. The vocal line has lyrics 'му - си па - на, ні Яць - ка.'. The piano accompaniment continues with similar harmonic patterns, supporting the vocal melody.

Тіль - ки люб - лю Ва - си - леч - ка,

The third system features the vocal line with lyrics 'Тіль - ки люб - лю Ва - си - леч - ка,'. The piano accompaniment maintains the rhythmic and harmonic structure of the previous systems.

в Ва - си - леч - ка вся си - леч - ка,

The fourth system concludes the piece with the vocal line lyrics 'в Ва - си - леч - ка вся си - леч - ка,'. The piano accompaniment provides a final harmonic resolution.

в його є, і ще й буде,
а ще к тому му й роздобуде,
Василичко роздобуде!

Та не люблю я ні Стецька, ні Грицька,
Ні Степана-мусипана, ні Яцька.
Привів:

Тільки люблю Василечка:
В Василечка вся силечка,
В його є, і ще й буде,
А ще к тому й роздобуде,
Василечко роздобуде!

Та не люблю я ні Івана, ні Романа,
Бо я дівчина хороша, не погана.
Привів.

Та не люблю я ні Давида, ні Демида,
Бо я дівчина чорнява, кругловида.
Привів.

Та не люблю я ні Овдія, ні Петра,
Ні Дороша-гречкосія, ні Дмитра.
Привів.

Та не люблю я ні Федора, ні Ігната,
Ні Корнія, ні Кіндрата — його брата.
Привів:

Тільки люблю Василечка:
В Василечка вся силечка,
В його є, і ще й буде,
А ще к тому й роздобуде,
Василечко роздобуде!

17. І ДОЩИК ІДЕ, І МЕТЕЛИЦЯ МЕТЕ

Allegretto

І до - щик і - де, і ме - те - ли - ця ме - те, дів -

- чи - на ко - за - ка че - рез ву - ли - цю ве - де.

І дощик іде,
І метелиця мете,
Дівчина козака
Через вулицю веде.

І вчора не був,
І сьогодні не був:
Ти ж мене, серденько,
Та навіки забув!

І вчора куліш,
І сьогодні куліш.
Прийди, прийди, серденько,
Мою душу потіш!

І вчора горох,
І сьогодні горох.
Прийди, прийди, серденько,
Поговорим удвох!

Печерики горою...
Ходім, милий, зо мною!
Я всю правду скажу,
Що нежива хожу.

Ой дай, мати,
Та ряденечка —
Укрить козака,
Мого сердечка.

*) 18. І СПЛЮ, МЕНІ СНИТЬСЯ

Allegretto

І сплю, ме-ні сниться, мо-є сер-це ве-се-лить-ся.

fp

Про-ки-ну-ся - аж не-ма, бо-лить мо-я го-ло-ва!

fp

*) 19. ОЙ КИВАЛА МОЛОДИЦЯ

Allegretto

Ой ки-ва-ла мо-ло-ди-ця з-під ши-бу на ме-не:

fp

по-кинь, сер-це, мо-ло-ти-ти, сам хо-ди до ме-не!

*) См. сноску к с. 112

*) 20. ТА ХТО БАЧИВ, ТА ХТО ЧУВ

Allegretto

Та хто ба_чив, та хто чув: хто у ме_не ніч_цю був?

Бу_ла в ме_не зві_ри_на із ка_ри_ми о_чи_ма. // о_чи_ма.

1. 2.

Detailed description: This is a musical score for a song. It consists of two systems of music. The first system has a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is in a 2/4 time signature with a key signature of one flat (B-flat). The lyrics are 'Та хто ба_чив, та хто чув: хто у ме_не ніч_цю був?'. The piano accompaniment features a steady eighth-note pattern in the right hand and a simple bass line in the left hand. The second system continues the vocal line with lyrics 'Бу_ла в ме_не зві_ри_на із ка_ри_ми о_чи_ма. // о_чи_ма.' and includes two endings, labeled '1.' and '2.'. The piano accompaniment continues with the same rhythmic pattern.

*) 21. ОД ПОЛТАВИ ДО ХОРОЛА

Allegretto

Од Пол_та_ви до Хо_ро_ла вез_ли жін_ку про_ку_ро_ра.

Дам ли_ха за_ка_блу_кам, до_станеть_ся[й] пе_ре_дам, дам ли_ха

Detailed description: This is a musical score for a song. It consists of two systems of music. The first system has a vocal line and a piano accompaniment. The vocal line is in a 2/4 time signature with a key signature of one sharp (F#). The lyrics are 'Од Пол_та_ви до Хо_ро_ла вез_ли жін_ку про_ку_ро_ра.' The piano accompaniment features a steady eighth-note pattern in the right hand and a simple bass line in the left hand. The second system continues the vocal line with lyrics 'Дам ли_ха за_ка_блу_кам, до_станеть_ся[й] пе_ре_дам, дам ли_ха'. The piano accompaniment continues with the same rhythmic pattern.

*) См. сноску к с. 112

за - ка - блу - кам, до - ста - неть - ся [ї] пе - ре - дам!

*) 22 ОЙ ПІД ВИШЕНЬКОЮ

Allegretto

fp

Ой під ви - шень_ко - ю, під че - ре - шень_ко - ю

fp

сто - яв ста - рий з мо - ло - до - ю, як із я - го - до - ю,

сто - яв ста - рий з мо - ло - до - ю, як із я - го - до - ю.

fp

*) См. сноску к с. 112

*) 23. МЕТЕЛИЦЯ

Allegro

Ой на дво-рі ме-те-лиця, чо-му ста-рий не же-нить-ся?

Ой як йо-му же-ни-ти-ся, бу-де жін-ка жу-ри-ти-ся.

*) 24. ОПАНАС ВОЛИ ПАС

Allegro

О-па-нас во-ли пас, а дів-чи-на бич-ки:

„По-стри-вай, не ті-кай, ку-плю че-ре-вич-ки“.

*) См. сноску к с. 112

25. ТА ІДЕ ЧУМАК

Allegretto

Та і - де чу - мак та до - ро - го - ю,

мед - ви - но кру - жа - є.

Та іде чумак та дорогою,
Мед-вино кружає;
Та оглянеться та чумак назад,
Аж волів немає.

Ой у Києві та на риночку
У всі дзвони дзвонять...
Та оглянеться та чумак назад,
Аж воликів гонять.

Та ведуть, ведуть та бусурмена
На круту могилу:
— Та дивись, дивись, та бусурмене,
На свою країну. —

— Та біжи, хлопку, та біжи, малий,
Давай панам знати:
Та нехай пани, та нехай вони,
Шлють волів шукати! —

Та оглянеться та чумак назад,
Аж воликів женуть;
А за волами та за возами
Бусурмена ведуть.

«Та тепер мені, та милі браття,
Країна немила:
Що розсердився мій отець й мати,
Ще й вірна дружина!»

УБИТИЙ КОЗАК^{*)}

Adagio

Бі - жи, ко - ню, та до - ро - го - ю,
Слу - хай, ко - ню, де тра - ва ше - ле - стить,

p *cresc.* *fp*

^{*)} Эта и последующие пять песен печатаются по изданию: „Шість українських песен“ Ю Грессер, М., 1859г.